

రెండు నిమిషాలు పరిశీలించి గదిలోంచి బెట్టికి వచ్చాను. “శాన్త్యోరాగురించి నీ అనుమానం తీరిందా మిస్టర్ భయంకర్!” అన్నాడు పెద్దగా నిటూర్చి తాళం చెవుల గుత్తి సఫారి కోటుజేబులో సెట్టుకుంటూ కోబ్రా.

“లేదు. యిప్పుడు కాఫీ నేవించాలి నేను. యింకా నీ నీగ్రో అనుచరుల కాటేజీలు వెతకాలి. అప్పుడుకానీ నా అనుమానం తీరదు.”

అలవాటుగా భుజాలెగరేశాడు కోబ్రా నవ్వుతూ. “ఓ.కే. మిస్టర్ భయంకర్! రేపు రాత్రినాగా నువ్వు నాకు బోసమ్ ఫ్రెండ్ వి.”

ఆ సాయంత్రాన్ని గాని అతని సేవకులు కుటీరాలు
వెతకడం, పరీక్ష చేయటం పూర్తికాలేను.

ఫలితం... శూన్యమే!

నాలో బెంగ ఎక్కువైంది.

సిగరెట్లు వెలిగిస్తుండగా ఓ ఆలోచన తగుక్కున
స్ఫురించింది...

ఈ రాత్రికూడా శాన్యోరా ఆకారం కనబడొచ్చు.

ఈసారి ఆమెను వ...ద...ల...కూ...డ...దు...

రాత్రి అంతా మేలుకొనివుండి కాపలా కాయాలి...

క్రందటి కోజులా, పారిపోకుండా ఆమెను పట్టుకో
వాలి. నిజంగా, ఆ ఆకారం శాన్యోరాయే అయితే ఆమె
విచిత్ర ప్రవర్తనకు సంజాయిషీ అడగాలి.

ఆ ఆలోచన బాగానే తట్టింది నాకు.

కానీ...??

అసలు ఆ రాత్రి ఆ ఆకారం కనబడుతుందనే
నమ్మకం ఏమిటి?

భయం...శంక...నాలో కదిలాయి.

ఎనీ వే, ఈ రాత్రి—'నిన్నటి రాత్రి సంఘటన'
కోసం ఎదురుచూడానికే బలంగా నిశ్చయించుకున్నాను.

* * *

అసహనంగా కదుల్తున్నాను మంచంమీద—

గదిలో లాంతరు అర్ధచీకటిని పారద్రోలుతోంది.

నా దృష్టి కిటికీ అవతలి ప్రాంతంవైపు నిల్చింది.

నిన్నటి రాత్రిలా వర్షం లేదు.

బయట వెన్నెల-మిల్క్ బల్బు కాంతిలా వుంది.

అడవిగాచిన వెన్నెల సామెత జాపక మొస్తోంది.

కీ రాన్ని చలి విపరీతంగా తనుల్తోంది.

అయితే ఆ ఆడవిలో ఆ వాతావరణం అసహజం కాదు అని సరిపెట్టుకున్నాను వెచ్చని సిగరెట్ పొగ గుండెల్లోకి పీలుస్తూ.

అంతకు ముందు మోతాదులో సేవించిన 'టాషియా' కూడా వెచ్చదనాన్ని పంపుతోంది శరీరంలోని అన్ని భాగాలకూ.

కిటికీ ఆవతలి భాగంవేపు దేగలా చూస్తున్నాను.

అర్థరాత్రి దాటుతోంది...

నాలో క్షణ క్షణానికీ నిరుత్సాహం ఆవరిస్తోంది...

నిన్న చూసింది కలేనా?

కోశ్రా మాటలు నిజమా?

అంతులేని ప్రశ్నలు వేధిస్తున్నాయి నన్ను.

చిరాగా మంచంమించి లేచి సిగరెట్ బట్ విసిరి కొట్టాను. నెట్ గాస్ లోవ్ పొట్టమీద గట్టిగాబిగించి, చేతులు వెనక్కి కట్టుకొని మంచం ప్రక్కగా వెనక్కి ముందుకీ పచార్లు చేయసాగాను.

ఉన్నట్లుండి త్రుళ్ళిపడ్డాను.

బయట ఏదో అలికిడయ్యింది ..

చతుక్కున కిటికీ వద్దకు గెంతాను.

నా గుండెలు ఎందుకో వేగంగా కొట్టుకోసాగాయి.

తళుక్కున మెరిసింది తెల్ల చీర!

ఇంటి వెనుక భాగంనుండి ముందు భాగంలోకి వచ్చి గేటువైపు గబగబా నడుస్తోంది ఆ ఆకారం! వెనకాల భాగం మాత్రం కనబడుతోంది. కాని...అదే నడక!!

వెనుకనుంచి చూస్తుండటంవల్లా, జుట్టు విరబోసుకుని

ఉండడంవల్లా చంపలు, ముఖం కనబడ్డంలేదు.

“శాన్వోరా! స్టాప్ దేర్!” అర్చాను కిటికీలోంచి.
జవాబు లేదు...

గేటు తోసుకొని బయటకి నడుస్తోంది ఆ ఆకారం
గబగబా!

ఆలస్యం చేస్తే మళ్ళీ మాయంకావచ్చు.
చటుక్కున తలుపులు తీసి బయటికి ఉరికాను.
లాగి విడిచిన బాణంలా గేటువద్దకు దూనుకుపోయాను.
అటూ ఇటూ ఊగుతున్న కొయ్యగేటును - వెనక్కి
తన్ని బయటికి వచ్చి అటూ ఇటూ పరికించాను.

పది గబాల దూరంలో కదుల్తోంది ఆ తెల్లని ఆకారం.
చెట్ల మధ్యకు... అడవిలోకి...

“శాన్వోరా! ఆగు...” అరిచాను వెనకాల
పరుగెడుతూ.

ముందు నడుస్తున్న ఆకారం గమనంలో తేడా
వచ్చింది. నడకనుంచి ప...రు...గు...లోకి మారింది
ఆమె కదలిక.

నాలో కోపం ఉవ్వెత్తున లేచింది.

రాకెట్ లా పరిగెత్తి ఆ ఆకారంమీద విరుచుకు
పడ్డాను.

ఆమె చేతులు గట్టిగా పట్టుకున్నాను, ముందుకి తూల
బోయి నిలదొక్కుకుని.

గిరుక్కున వెనక్కి తిప్పాను ఆ ఆకారాన్ని!

ఆమె శాన్వోరాయే!!!

*

*

*

నా గుండెలో ఏదో అనిర్విచనీయమైన అనుభూతి
శరీరమంతా కరెంటులా పాకింది.

వెన్నెల కాంతిలో చందమామలా ప్రకాశిస్తోంది శాన్యోరా ముఖం... చక్రాలాంటి ఆమె కళ్ళు భావగర్భితంగా, బాధాగర్భితంగా పలకరిస్తున్నాయి. నిత్యయవ్వనంతో మిసమిసలాడే ఆమె చెరీస్ పెదిమలు సన్నగా వణుకుతున్నాయి.

“మై డార్లింగ్... భయంకర్!” జారబోయిన కంఠాలతో శాన్యోరా నా దేహాన్ని లతలా పెనవేసుకుపోయింది.

“ఓహో... శాన్యోరా! యిది కలా... నిజమా?” అస్పష్టంగా గొణిగాను ఆశ్చర్యానందాలతో ఆమె క్రోమలదేహాన్ని బలంగా, నామీదకు లాక్కుని చేతులమధ్య బిగించేస్తూ.

గుండెల్లో గువ్వలా ఒదిగిపోయి వెక్కివెక్కి ఏడుస్తోంది శాన్యోరా... బంగారు తీగలాంటి ఆమెదేహం నా చేతులమధ్య బలహీనంగా వణకటం గమనించాను.

ఏదో చెప్పాలనీ... ఉద్యేగంలో, తీవ్రమైన ఎడబాటు తర్వాత కలుసుకున్నప్పుడు ఏర్పడే ఆనంద విషాదానుభూతులతో శాన్యోరా నోరు పెగల్లేదు.

శాన్యోరా! నువ్వు బ్రతికే ఉన్నావ్. జీవచ్ఛవంలా, ఈ అడవిలో తిరుగుతున్న నాలో మళ్ళీ నవజీవం పోకావ్. భగవంతుడు కరుణామయుడు శాన్యోరా!... నిన్ను మళ్ళీ నాకు దక్కించాడు.” అరమోడ్పు కన్నులతో, ఉద్రేకంగా శాన్యోరా ఒళ్ళంతా తడుముతూ... అస్పష్టంగా... వేగంగా... మాట్లాడుతున్నాను.

“నన్ను క్షమించు భయంకర్! నీకు దూరంగా తిరుగుతూ, నీతో చెలగాటాలాడుతూ నిన్నటి కోణున నిన్ను

మానసికంగా చిత్రవధ చేసాను.” అంటూ నాకు మరింత బలంగా హతుకుపోయి ముఖంమీదా, గొంతు మీదా, ఉద్రేకంగా ముద్దులతో నింపేసింది శాన్యోరా.

నా ఛాతి ఆమె కంటినీటితో తడిసిపోయింది... శరీరమంతా అతుక్కుపోయినా, శాన్యోరా శిరోజాల్ని ఆప్యాయంగా నిమిరాను. “ఊరుకో శాన్యోరా! నీ ముఖంలో విచారం నేను మాడలేను. నువ్వు నాకు మళ్ళీ దక్కావ్. యిక మనం విడిపోటం అసంభవం...” మళ్ళీ వేడి రక్తం నాలో ఉబుకుతోంది. యికనుంచీ ఎలాంటి పరిస్థితులైనా ఒంటరిగా ఎదుర్కోగలను.....”

“యూ ఆర్ మై వైఫ్ డియర్... ఏ జన్మకూ నీకు దూరం కాలేను” వెక్కిళ్ళమధ్య ప్రేమగా పలికాయి శాన్యోరా పెదిమలు...

సరిగ్గా అదే సమయంలో...

“వెల్ మిస్టర్ భయంకర్ అండ్ శాన్యోరా!”

అన్న మాటలు వినబడ్డాయి.

ఉలిక్కిపడి ప్రక్కకి చూశాను.

ఓ పెద్ద చెట్టు ప్రక్కనించి వచ్చి క్రోబ్రా నవ్వుతూ నిల్చున్నాడు. అతని వెనుక యిద్దరు నీగ్రో అనుచరులున్నారు. వారి చేతుల్లోని లాంతరు చటుక్కున ప్రదేశాన్నంతా కాంతివంతం చేసాయి.

నాలో క్రోధం ఉవ్వెత్తున లేచింది.

రక్తం ముఖంలోకి తన్ని, బిగుసుకుపోయింది... “యూ ఆరే బ్లడ్ మాస్టర్ మిస్టర్ క్రోబ్రా! నా శాన్యోరాను ఆధీనంలో ఉంచుకొని పెద్ద నాటకం ఆడావ్. ఆమె:

నానుండి యింతకాలం దూరంచేశావ్!” శాన్యోరాను విడిపించుకొని కోషంగా కోబ్రావేపు గెంతాను.

“ఆ...ఆ...కూల్ డవున్ మిస్టర్ భయంకర్!” అన్నాడు అదే నవ్వుతో కోబ్రా.

తటాలున ఆగిపోయాను.

అతని చేతిలో యిప్పుడు పిస్టల్ మెరుస్తోంది “నీ శాన్యోరాని సలిగిపోకుండా తాజా పువ్వులా నా చేతిలో పెట్టినందుకు నువ్వు చూపాల్సిన ప్రతిఫలం యిదికాదు మిస్టర్ భయంకర్!” సవాల్ గా వినబడ్డాయి కోబ్రా మాటలు.

“నా రిఫీల్ యువర్ బ్లడ్డి యాంటిక్స్. ఎందుకు ఆ నాటకం ఆడావ్?” అన్నాను వెనక్కి నడిచి తిరిగి శాన్యోరాను దగ్గరకు తీసుకుంటూ.

“నేను కోరిన కోర్కెను నువ్వు తీర్చడాన్ని అంగీకరించలేదు. గట్టిపిండంలా అగుపించావ్. నా ఆశ అడుగంటిపోయింది. ముందుచూపుగా శాన్యోరాని రహస్యంగా బంధించడం మంచిదయ్యింది. యిప్పుడు ఆ మెను పావుగా ఉపయోగించుకున్నాను. నీకు అందీ అందనట్లు ఆ మెను అడించి నీలో ఆత్మత, క్యూరియాసిటీ, యాంక్షెస్టి, ఉధృతం చేశాను. ఆ మెకోసం నువ్వే మయినా చేయగలవని, ఈ పరీక్షద్వారా నిర్ధారించుకున్నాను, చివరికి, ఈ రాత్రికి నీకు అందేట్లు చేసేను. యిప్పుడు యిద్దరూ కల్పి జాగ్రత్తగా ఆలోచించుకోండి. రేపు రాత్రిలోగా నా కోరికకు నీ ఒప్పుదల లభించాలి. ఎన్నో అవకాశాలున్నా నీ ప్రియురాలిపైన ఏవిధమైన అత్యాచారం చేయలేదు. చేయించబడలేదు... నా కోరిక

విషయంలో నిర్ణయం తీసుకోబోయేముందు ఆ విషయం
కాస్తా ఆలోచించు.”

“అంతేకాదు, నరమాంస భక్షులనుండి ఆమెను
కాపాడింది ఆరోజు వేటకు వెళ్ళిన నా అనుచరులే.
స్పృహతప్పి పడివుందామె. స్పృహ తప్పి నీ విషయం
తెల్సుకొని వెతికించినా నువ్వు కనబడలేదు. కారణం—
నరమాంస భక్షకులకి ‘మైక్రేటరీ కార్క్టర్’ ఉంది. ఒక
చోట స్థిరంగా ఉండరు. తర్వాత కథ నీకు తెల్సు”
అంటూ ఆగాడు క్రోబ్రా.

“కాన్యోరా! అతను చెప్పింది నిజమేనా?” ఆమె
వేపు లాలనగా చూస్తూ.

కాన్యోరా మానంగా నా భుజంమీద చెయ్యి వేసింది.
“ఎస్ డియర్!” అంది తల పంకిస్తూ.

“మిస్టర్ క్రోబ్రా! నేను కాన్యోరాని వెంబడించి
నప్పుడు ఓ చెట్టువద్ద ఆమె మాయమయ్యింది. యిదెలా
సాధ్యం?”

“వెరి సింపుల్. అక్కడ ఓ చిన్న అండర్ గ్రౌండ్
సెల్ ఉంది. తలుపు, నేల రంగుతో కల్పిపోయే విధంగా
కేమఫ్లెజ్ చేయబడింది.”

ఎంత వెతికినా కాన్యోరా ఎందుకు కనబడలేదో
యిప్పుడు అర్థమైంది.

“అసలక్కడ ఆ అండర్ గ్రౌండ్ గది ఎందుకు
తయారుచేసినట్లు?”

సమాధానంగా క్రోబ్రా నవ్వాడు. “నువ్వు అందు
లోకి వెళ్ళవలసినవాడివే. నా కోరిక తీర్చని పాత
టూరిస్టులు అందులోనే ఖతం అయ్యారు.

రెండు క్షణాలు మానం వహించాను. శాన్యోరా చలికివణుకుతోండడం గమనించి, నా నైట్ గాస్ విప్పి ఆమె భుజం చుట్టూ కప్పాను.

“శాన్యోరా! పశా ఎబాట్ ఎ సిగరెట్?” అడిగేను షర్ జేబులోంచి సిగరెట్ పాక్ తీసి అందిస్తూ.

“యిప్పుడు వద్దు భయంకర్!” అందామె తల అడ్డంగా వూపుతూ. పాక్ తెరిచి ఓ ఫిల్టర్ సిగరెట్ వెదిమత మధ్య ఉంచుకొని మరోటి కోశ్రాకి ఆఫర్ చేసాను.

చేతులు ముందుకి చాపి అతని సిగరెటుకూడా ముట్టించాను. “ధాంక్స్ ఫర్! ఎవ్వరి థింగ్ మిస్టర్ కోశ్రా! నీ కోరిక గురించి నీకనుకూలంగా ఆలోచిస్తాను” అన్నాను సాలోచనగా తల ఊపుతూ.

“వేరీవెల్ మిస్టర్ భయంకర్! నా మంచిని గుర్తించావ్ వియామ్ వేరీ హాపీ నా. రెండు టాఫియా బాటిల్స్ యిస్తాను. ఈరాత్రి మీ గదిలోనే ఉండి బాగా ఎంజాయ్ చేయండి. అయితే మీకు స్వేచ్ఛ ఉండదు నా కోరిక తీరేదాక. కాపలా ఉంటుంది మీ గది గుమ్మం దగ్గర. నా లెట్స్ మూవ్” అన్నాడు పిస్టల్ ని ఊపుతూ కదలమన్నట్లుగా నెగ చేస్తూ.

శాన్యోరా భుజం చుట్టూ చేతులు వేసి, సిగరెట్ పీలుస్తూ ముందుకి నడిచాను.

* * *

తలుపులు గడియ వేసాను లోపల...

శాన్యోరా అలసటగా మంచం మీద చలికిలబడి తన బాబ్ హాయిర్ని రెండు చేతుల్తో వెనక్కి తోసుకుంది.

టాఫీయా బాటిల్స్ లేబుల్ మీద పెట్టి మంచం మీద ఉన్న శాన్యోరాను ఉద్రేకంగా చూస్తున్నాను.

నా చూపుల్లో ఎన్నో సంవత్సరాలపాటు నిరీక్షించడంవల్ల ఏర్పడే ఆత్రుత, ఆప్యాయత ఉన్నాయి.

“డార్లింగ్! ఆర్ యు ఓ. కే!” శాన్యోరా కంఠం పల్కింది బెంగగా...

నవ్వుతూ తల ఊపాను. “ఎస్స్-హనీ! మొదట్లో మాత్రం జ్వరం వచ్చింది. అయితే కోబ్రా యింట్లోని మందులు ఆహారం పడిన తర్వాత తగ్గింది. ఒకటి మాత్రం నిజం శాన్యోరా! నువ్వు గోజూ, జాపకం వచ్చేదానివి. మనం కల్పించేసిన సాహసాలు, ఎదుర్కొన్న ప్రమాదాల జాపకాలూ, తెరలుతెరలుగా జాపకం వచ్చి తియ్యని ఖాయాలుగా అనిపించేది.”

“నేమ్ విత్ యూ భయంకర్! యిలా కూర్చో” అందామె కుడిచేతిని పట్టుకుని మెల్లిగా నిమురుతూ.

ఆమె శరీరాన్ని తాకుతూ ప్రక్కగా కూర్చున్నాను. నా కుడిచేయి సాచి ఆమె బుగ్గలు నిమిరాను. “శాన్యోరా! నేను నిజంగా ప్రేమించలేదేమో?” అన్నాను జీరకంఠంతో.

నా వేపు వింతగా చూసింది శాన్యోరా. “ఎస్ డియర్! నిజమో-అబద్ధమో నున్విక లేవని ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాక కూడా నా జీవితాన్ని చాలించలేకపోయాను. ఐ థింక్ అయూమ్ ఎ ఫాల్స్ లవర్” మెల్లిగా పలికాను ఎటో చూస్తూ.

“ఛీ! తప్పు భయంకర్! అలా చేసివుంటే నిజంగా హరించేదాన్ని కాదు. ఒక స్త్రీకోసం అంతం చేసుకో

వల్సనది కాదు జీవితం'' వేదాంతిలా పల్కింది శాన్యోరా తన చేతిలోని నా చేతిని నిమురుతూ.

“శాన్యోరా! నన్నెంతగానో మార్చావా. జైల్లో ఉన్న మేజర్ భయంకర్ కి, నీ ఎదురుగావున్న భయంకర్ కి ఎంతో వ్యత్యాసముందిప్పుడు. బ్రతుకు మీద తియ్యని ఊహలు ఏర్పడతాయి నీ సన్నిధిలో వుంటే. ఆనాడు...ఆనాడు...ఓ యువతిని రేవ్ చేసిన భయంకర్ నా నేను...”నా మాటలు పూర్తికాక మునుపే శాన్యోరా ఆరచేయి టక్కున నా నోటిని కప్పేసింది. “భయంకర్ ! కొందరికి గతం తియ్యనిది. కొందరికి బాధ కరమైనది.

రెండోది మనకు వర్తిస్తుంది. దాన్ని యిప్పుడూ నువ్వు తప్పకూ కూర్చుంటానంటే నేను తప్పక బాధపడతాను” అన్నదామె నిశ్చలంగా.

పసివాడిలా ఆమెకేసి చూసాను.

అవునన్నట్లు తల పంకించిందామె. “ఎస్స్ డార్లింగ్ ! గాడ్ ఈజ్ గ్రేట్ ! దేవుడు మనల్ని ఈ కోణు కలిపాడు. యికనించి భవిష్యత్తు గురించి ఆపిమిసిక్ గా ఆలోచిద్దాం.”

“ఓ. కే.” భారంగా నిట్టూర్పు విడిచి మంచం మీద వాలాను.

తోళ్ళ పరువు మెత్తగా తగిలింది.

శాన్యోరా కదిలి దగ్గరగా జరిగింది. వెచ్చటి శాన్యోరా ఊపిరి నా ఛాతికి తగుల్తోంది. ఆమె చేతిని నా వీపు చుట్టవేసుకున్నాను.

ఆమెను కాగలించుకుంటూ, ఆమె ముఖంలోకి

చూసాను. “శాన్వోరా! కోబ్రా కోరిక ఏం చేద్దాం?”
అన్నాను ఆ విషయం జాపకం వచ్చి.

“భయంకర్! ఎలా ఒప్పుకోగలవ్ ఆ కోర్కెను?
కోబ్రా కోరిక బాల్బేరియస్” అంది క్షుప్తంగా
శాన్వోరా.

“నేనో నిర్ణయాన్ని వచ్చాను” అన్నాను తగ్గు
స్వరంతో ఆమె అందమైన శిరోజాలతో ఆడుకుంటూ.

“ఏమిటి భయంకర్?” అందామె ఆతృతగా నా
ముఖంలోకి చూస్తూ.

ఒక్క క్షణం అగి “చెప్తాను. మనం—తప్పించుకో
వాలి.”

“ఎలా? కోరికకు ఒప్పుకున్నట్లు నాటకమాదా?” అదే
మందస్థాయిలో అడిగింది శాన్వోరా.

“ఆ దారి లాభంలేదు. కోబ్రా అంత ఆమాయకుడు
కాదు. రేపురాత్రిదాకా మనం ఆలోచించుకోడాన్ని
తెలియచ్చాడు కోబ్రా. ఈలోపునే మనం యిక్కడించి
చెక్కేయాలి” అన్నాను దృఢంగా.

“ఎలా?” అంది శాన్వోరా రహస్యంగా.

“రేపు చెప్తాను. మనం చాలా ఎడబాటు తర్వాత
కలుకున్నాం. ఆ టాపిక్ వెంటనే మర్చిపో” అంటూ
ఆమెను దగ్గగా లాక్కున్నాడు.

* * *

ఉదయం పదిగంటలయింది...

బయట తీవ్రమైన ఎండ—కిటికీలోంచి గదిలోకి చొర
బడ్డాన్ని విఫల ప్రయత్నం చేస్తోంది.

శాన్వోరా, నేనూ కూడబలుక్కుని మంచం మీద
కూర్చున్నాం.

కిటికీ కమ్మల మధ్య పొగలు కక్కుతున్న రెండు కాఫీ కప్పులు వుంచి లోపలికి జరిపాడు ఓ నీగ్రో కాపలా వాడు.

“ఏవిటది?” అడిగాను.

“కాఫీ” అన్నాడు ముక్తసరిగా నీగ్రో బయటనుంచి.

“తెలుసు. కాని తలుపు తీసి యివ్వొచ్చుగా?”

అన్నాను కోపంగా.

“బయట తాళం వేసాను. మీరు బయట తిరక్కుడదు” అన్నాడతను రెఫిల్ చూపిస్తూ.

“ఎందుకు తిరక్కుడదు?” అన్నాను కాఫీ కప్పులు అందుకుని ఒకటి శాన్వోరాకిస్తూ.

“అదేం నాకు తెలియదు మా యజమాని కోశ్రా ఆరర్స్.”

“ఎప్పుడు వస్తాడు కోశ్రా.”

“తెల్లవారు ఝాముకే వెళ్లారు, రాత్రి ట్రావ్స్ లో ఏం పడ్డాయో చూసుకోడాన్ని. మరో అరగంటలో వచ్చేస్తారు.”

కాఫీ తాగడం ముగించి అడిగాను. “మేం కాల కృత్యాలకోసం బైటకు వెళ్ళాలి.”

“ఏమిటి?”

“కాలకృత్యాలు.”

“అంటే.”

రెండు వేళ్ళు చూపించాను. శాన్వోరా చిటికిన వ్రేలు చూపించింది.

అర మెంది అతనికి.

“వీలేదు.” అన్నాడు తల అడ్డంగా డిఫుతూ.

“ఫూల్! మీ యజమాని బయటికి పంపాద్దన్నది ఈ విషయం గురించి కాదు.”

“ఏమో దానిగురించి నాకు చెప్పలేదు. మరో ఆర గంట ఆగండి. అప్పుడే స్నానాలు, టిఫిను కూడా. అపుడుదాకా తాళం తియ్యను.”

“తియ్యవూ?” అర్చాను కోపంగా.

“తియ్యను” అన్నాడతను తల అడ్డంగా ఊపుతూ.

“పోనే. అగ్గి పెట్టె అయిపోయింది. ఉందా నీదగ్గర” అన్నాను సిగరెట్ పాకెట్ జేబులోంచి తీసి, ఓ సిగరెట్ వెదిమల మధ్య వుంచుకుంటూ.

మానంగా నిక్కరు జేబులోంచి అగ్గి పెట్టె తీసి కిటికీ లోంచి లోపలికి విసిరాడతను.

అందుకొని — అగ్గి పుల్ల తీసి సిగరెట్ ముట్టించాను.

“కావాలా?” అన్నాను సిగరెట్ పాకెట్

చూపిస్తూ.

“వద్దు. ఉన్నయ్ నాదగ్గర.”

“అగ్గి పెట్టె ఎందుకు అడిగానో తెన్నా?”

“సిగరెట్ కాల్చుకోడానికే.”

“కాదు” అన్నాను హిట్లర్ కంఠంతో గంభీరంగా. విచిత్రంగా చూసాడు నీగ్రో కిటికీ అవతల్నుంచి.

తేచి నిలబడి టేబుల్ మీంచి ఓ బాటిల్ తీసాను.

“ఆ సీసాలో ఏముంది?”

“టూఫియా” అన్నాడతను.

“ఆ యిల్లు దేంతో కట్టారు?”

ఈసారి పిచ్చివాడివేపు మానినట్లు చూసేడు నీగ్రో నావంక.

“ఎందుకు ఈ ప్రశ్నలన్నీ?”

“చెప్పుముందు, తర్వాత చెప్పా విషయం.”

“గోడలు మట్టితోను, నీలింగు, కిటికీలు చెక్కల తోటిను.”

“ఈ టాఫియాతో నీలింగునీ, కిటికీనీ తడిచేస్తాను. తర్వాత ‘నువ్విచ్చిన’ అగ్గిపెట్టెలోంచి ఓ పుల్ల తీసి వెల్గించి వాటిమీద పడేస్తాను. అప్పుడు ఏమాతుంది?”

“అంటుకుంటుంది.”

“అంటుకోడంకాదు. తగలబడుతుంది” అర్చాను కోపంగా.

“అప్పుడు ఎన్నో నెలలనుంచి వెనకాల గదులో మీ యజమాని దాచిన లక్షలు విలువచేసే సామగ్రి ఏమాతుంది? ‘నీ ప్రాణం’ ఏమాతుంది!”

కాస్తేపు గుడ్లప్పగించి చూస్తూ ఉండిపోయాడు నీగ్రో.

“తాళం తీస్తాను. మీ పన్ను ముగించుకొని వచ్చేయండి జాగ్రత్తగా. మీరు పిచ్చివేషాల్లే కాలిమీద పేలుస్తాను.”

“అదేం?” అన్నాను వింతగా చూస్తూ.

“మీరు ఏమన్నా హడావుడి చేస్తే కాళ్ళమీద కాల్చమన్నాడు మా యజమాని.”

ఆ నీగ్రో అమాయకుడని అర్థమైపోయింది నాకు. కోబ్రా అలా చెప్పడాన్ని కారణం—మాతో తన అవుసరం అలాంటిది.

కాన్యోరా కేసి తిరిగి చిన్నగా నవ్వాను.

ఆమెకూడా నవ్వుతూ నీగ్రోవంక చూసింది.

“ఆల్ రైట్! తలుపులియ్!” అందామె.

కిటికివద్ద నీగ్రో ముఖం మాయమైంది.

బూట్ల శబ్దం కదిలిన చప్పుడయ్యింది...

కిక్ మన్న తాళం చప్పుడు...

తలుపు తీసిన శబ్దం...

“రండి,” అన్నాడతను రైఫిల్ నావేపు గురి-

పెడుతూ.

యిద్దరం బయటకి నడిచాం.

* * *

కోబ్రా నివాసాన్ని వెనుకవైపునే ఉంది లావెట్రి కూడా.

రెండు భాగాలుగా ఉంటుందది.

అది ఓపెన్ లావెట్రిస్!

లోపల ఎవరేనా నిలబడితే బయట మనిషికి అతని తల కనబడుతుంది. రేకు తలుపులు!!

రెండు తలుపులూ తెరుచుకుని యిద్దరం రెండు పార్టీ షన్స్ లోకి ప్రవేశించాం.

రైఫిల్ తోపాటు బయట నిలబడిపోయాడు నీగ్రో.

బయటి వ్యక్తికి కనబడకుండా, డోర్ వెనుక వంగి నిలబడిపోయాను.

ఒకటి...

రెండు...

మూడు నిమిషాలు భారంగా దొర్లాయి.

ఉన్నట్టుండి ప్రక్క భాగంలోంచి శాన్యోరా అర్తనాదం కెవ్వన వినబడింది!!

“ఏమయింది?” బయటి నీగ్రో కంఠం వినిపించింది.

“కట్లపాము... ప్లీజ్ త్వరగా రా!” కేకలు పెడుతోంది శాన్యోరా; కంగారుగా.

దగ్గరవుతున్న బూట్ల చప్పుణ్ణి గ్రహించాను.
ప్రక్క లావట్రి తలుపు తెరుచుకున్న శబ్దం కిర్రున
వినబడింది.

“ఎక్కడ పాము?”...నీగ్రో కంఠం...

“అక్కడ”

అంతే!

శాన్యోరా కరాటే సింహనాదం వినించింది. ఆ
వెనుకే “మ్మ...” అన్న సన్న మూలుగు...

అరమెంది నాకు.

చాలా రోజులనుంచి పని దొరకలేదు శాన్యోరా
చేతులకి. కరాటే ఛావ్స్ నీగ్రోని పడగొట్టి ఉంటుంది.

ముందు జాగ్రత్తగా పాంటు జిప్సూ లాక్కుంటూ
బయటికి వచ్చాను. అంతే!

నా గుండెలు దడ దడలాడాయి.

గేటు తెరుచుకొని, కాకినిక్కరూ, బనియన్ ధరిం
చిన మరో నీగ్రో వస్తున్నాడు రైఫిల్ మోనుకుంటూ...

అప్పటిదాకా అతను ఎక్కడ ఉన్నాడో నాకు
తెలియదు.

యిక ఆలస్యం చేయకూడదు...

తలుపుల ప్రక్కగా నడుస్తూ జేబురుమాలు తీసుకొని
నోటికడ్డం పెట్టుకుని, తుడుచుకుంటున్నట్లుగా నటిస్తూ
గబగబా మాట్లాడాను.

“శాన్యోరా! మరొకతను. రెండు క్షణాలు ఆపుతాను
జంప్ బాక్ సెడ్. శబ్దం చేయక!”

గబగబా వచ్చాడు నీగ్రో.

(సశేషము)